

Séria

Ženy v Biblii

SÁRAJA

Príbeh Sáraje začína príbehom Abráma. V živote dostal niekoľko zasľúbení, ktoré boli veľmi odvážne a kládli veľkú záťaž na jeho vieru. Abrahám by nemohol byť tým, kým bol, bez manželky Sáry. Bola nielen jeho manželkou a matkou Izáka, ale aj spoločníčkou jeho viery a povolania.

1. zasľúbenie 1M 13,14-18... dám ti celú krajinu, ktorú vidíš, tebe a tvojmu potomstvu...

2. zasľúbenie 1M 15. Kapitola ...tvoji potomci budú dedičmi tejto krajiny, ale až štvrté pokolenie sa sem vráti...

3. zasľúbenie 1M 17,1-15 ...tvoje meno Abram (vyvýšený otec) bude Abrahám (otec mnohých). Podobne aj meno Saraja bolo zmenené na Sára (kňažná) – matka národov.

4. zasľúbenie 1M 17,15-22...zasľúbenie o narodení Izáka (toto prišlo po narodení Izamaela so slúžkou Hagar – Abrahám nevydržal čakať a Sáraja mu podľa tradície miesta ponúkla vlastnú slúžku) Gal 4,29: „Vy však, bratia, ste deti prisľúbenia ako Izák. Ale ako vtedy ten, čo sa narodil podľa tela, prenasledoval narodeného podľa Ducha, tak aj teraz.“ Izmael sa narodil z vôle Abrahama a Saraje, nie z vôle Božej.

24 rokov po zasľúbení sa narodil Izák. Určite pre ňu ako pre 65-ročnú nemohlo byť ľahké opustiť domov a nasledovať manžela na ceste do zasľúbenej krajiny. Abram mal 75 rokov. Nedosahovala síce výšku viery Abraháma, ale do niektorých vecí videla lepšie ako Abrahám. Bola „polosestrou“ Abraháma (1M 20,12), neskôr Hospodin tieto manželstvá zakázal.

Keď Pán oznámil Abrahámovi, že sa mu ako 99-ročnému narodí Izák, Abrahám padol na tvár a smial sa. Jeho smiech však nie je vyjadrením nedôvery, ale radosti a úžasu nad udalosťami, ktoré majú nastať. Sára sa tej istej zvesti smiala, lebo pochybovala. Izák (znamená smeje sa) je tak synom Abrahámovho smiechu radosti a Sárinho smiechu pochybovania.

Sára bola príkladom poddanosti mužovi, Abraháma volala pánom, poddanosti nie nútenej, ale skutočnej. Spoliehala sa na to, že Abrahám vždy presne vie, čo je dôležité. Bola krásna 1M 12,12, preto sa Abrahám obával o svoj život a radil jej, aby ho vydávala za svojho brata (ak by povedal, že je jej muž, mohli ho aj zabiť, aby si sáru privlastnili. Hoci mala 65 rokov, stále zrejme vyzerala veľmi dobre. V tomto prípade sa Abrahám nespoliehal na Hospodina, chcel sa zachrániť svojim vlastným výmyslom, toto je jedno jeho „mínus“) Opustil s ním domov, trpela svojou neplodnosťou – čo bolo vtedy chápané ako trest od Boha.

Tu je výstraha pre nás, že s polovičatou pravdou, alebo klamstvom sa nedá ďaleko zájsť a nie je to božia cesta, hoci by ju robili aj kresťania v mene Božom!

Sára je aj typ ženy, ktorá túži po mužovi, ktorý má vzťah s Bohom. Aj dnes ženy, veriace ženy túžia po mužovi, ktorý je úprimne veriaci. Nie ani atak preto, že z jeho strany im nehrozí násilie, že im bude verný, láskavý a pod. Majú pri ňom istotu že ako sa on spolieha na Boha a necháva sa ním viesť, tak aj ona sa môže spoľahnúť na neho.

Sára bola typom ženy, ktorá rada berie udalosti do svojich rúk. Jednalo sa o ponúknutie Harag pre splodenie detí. Tieto deti by sa tak nazývali akoby „viac matkine ako otcove“. Lebo slúžka bola jej. Táto netrpezlivosť nebola v božom pláne a z tohto vznikla aj bolesť pre samotnú Sáru: Hagar sa jej vysmievala a samotná Sára bola potrestaná tým, že videla dieťa svojej slúžky a muža. Preto s ňou aj tvrdo nakladala, až Hagar od nej ušla. Čítajme 1M 16.kapitolu. 16,9 jej anjel povedal: „*Vráť sa a pokor sa pod jej ruku. Veľmi rozmnožím tvoje potomstvo...*“ Boh nezabudol ani na tohto potomka Abraháma Izmaela, z jeho rodu vznikol arabský národ. Nedostal síce za dedičstvo Krajinu Kanán, tú dostal podľa Božej zmluvy Izak, ale dostal bohatstvo zeme – ropu, krajiny bohaté na ropu obývajú Arabi. Ale krajina patrí a výhradne bude patriť Izákovmu potomstvu – židom.

O obetovaní Izáka Sára nevedela – sú cesty, na ktoré sa mohol vybrať Abrahám iba sám. Ona vo svojej materinskej láske by iste bránila uskutočneniu Božích plánov. Naproti tomu Izák, keď sa dozvedel, že má byť obetovaný, poslušne kráča s Abrahámom ďalej. Na vrchu Morija nám Boh porozumie ako nikdy predtým.

Iz 51,2 ju ospevuje ako matku židov, teda má svoje miesto v živote národa. Je život aj nás:

-učí, že Boh si môže použiť človeka kedykoľvek.

-učí nás, že nás môže vychovávať niekoľko desaťročí, kým nás pripraví na svoj plán (Sára mala 90, keď porodila Izáka)

-učí ženy (ale aj mužov) byť trpezlivými a očakávajúcimi na naplnenie božích sľubov, tak sa vyhneme utrpeniu zo svojich chýb,

-učí byť poddanými svojim mužom, pretože to je vôľa Božia a požehnanie ich mužov je aj ich požehnaním.

-jej príbeh nás učí, že hoci často si svoj život skomplikujeme sami, urobíme sériu chybných rozhodnutí, Hospodin ich stále môže použiť na svoje požehnanie pre nás.

Židom 11,11-12: „Pre vieru aj neplodná Sára dostala silu počať potomka, hoci už prešiel jej čas, lebo pokladala za verného toho, čo jej dal prisľúbenie. A tak z jedného muža, ktorého sila odumrela, sa narodilo také množstvo potomkov, ako je hviezd na nebi a piesku na morskom brehu, ktorý sa nedá spočítať.“

Abrahám, keď Sára zomrela mala 127 rokov, kúpil pre ňu to najkrajšie miesto ako hrobku. Nevyjednával, i keď cena, ktorú majiteľ žiadal, bola privysoká. Chcel pre ňu zaobstarať to najlepšie, čo vedel a mohol.